

יום חמישי ג' בטבת תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - פ"ב

1. לריש לקיש הסובר 'כל שדרכו להמנות שנינו' ודבר שהרגילות למוכרו במנין אינו מתבטל, יש להעמיד את הרישא של הברייטא העוסקת בחתיכת בשר טמאה שנתערבה בטהורות ודינה שמתבטלת, בחתיכה שנימוחה ואין מוכרים אותה במנין.
מדוע א"כ בסיפא של הברייטא העוסקת בטהורה שנתערבה בטהורה אינה מתבטלת [משום הפסד מועט]?
א. ר' שישא בריה דרב אידי: ברישא מדובר - שנטמא בטומאת משקין דרבנן, ולכן הקל ת"ק שאפילו מין במינו בטל.
בסיפא מדובר - בביטול דבר האסור לענין איסור אכילה לזרים שהוא מדאורייתא ובה מודה ת"ק לר"י שמין במינו אינו בטל אף בדבר שאין רגילות למוכרו במנין.
אבל אכן חתיכה טמאת שרץ אינה מתבטלת [והתנא לא הזכיר זאת כיון שהעדיף לחלק את החידוש הגדול של 'טהורה בטהורות']
ב. רבה: הרישא העוסקת באיסור אכילת קדשים בטומאה, הוא רק באיסור לאו, אבל הסיפא העוסקת באיסור אכילה לזרים הוא בכרת.
והקשו: שרבה עצמו אמר שבאיסור תורה לא שגא איסור לאו ולא שגא איסור כרת. קשיא.
ג. רב אשי: בסיפא, כיון שאינו אסור לכל, נחשב 'דבר שיש לו מתירין' שאפילו באלף לא בטיל.
ונדחה: 'הא דרב אשי בדותא היא' כיון שאינו נחשב דבר שיש לו מתירין, משום שלכהן מותר אף ללא ביטול, ולישראל לעולם אסור.
2. שני סאין אחד חולין ואחד תרומה שנפלו לשתי קופות שאחת חולין ואחת תרומה. מה דינם?
תולים שתרומה נפל לתוך תרומה. וחולין נפל בתוך חולין.
לריש לקיש: דווקא כשכמות החולין גדולה מכמות התרומה, שאז גם אם נפלה תרומה לחולין, בטלה. והטעם: אע"פ שתרומה בזה"ז מדרבנן, גם בדרבנן מצריכם רוב היתר בתערובת כדי לתלות שההיתר נפל לתוך ההיתר והאיסור לתוך האיסור.
לר' יוחנן: אף על פי שלא רבו חולין על התרומה. וכונתו רק לשיטת רבנן שתרומה בזה"ז דרבנן. [שאלו מדאורייתא לא היה מיקל].
3. היכן מצינו דעת ר' יוסי שתרומה בזה"ז מדאורייתא?
תניא בסדר עולם [היינו ר' יוסי]: אשר ירשו אבותי וירשתה - ירושה ראשונה ושניה יש להן, שפעמים הוצרכו לקדש את הארץ. אבל בפעם השלישית כבר לא הוצרכו, כיון שהקדושה השניה לא התבטלה ונשארה.
4. מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות, נתן בו אדם סאה של משקים אחרים ונטל סאה - כשר. ואמר ר' יוחנן שיכול לחזור ולעשות כך 'עד רובו' משמע שאף בדרבנן צריכים רוב היתר, וכיצד מתיישב עם דבריו 'בקופות'?
א. במקוה הכוונה, שלא יִשְׁקוּל את רובו, היינו לא יותר מעשרים סאה. אבל באמת לא צריך רוב היתר.
ב. אכן לר' יוחנן צריך רוב היתר אף בדרבנן, ומ"מ היקל בקופות כיון שיש שם את סברת 'שאני אומר'.
5. 'אנדרוניס נושא אשה'. האם לכתחילה?
לר' יוחנן הסובר שהוא ודאי זכר [בדעת ר"י ור"ש] - לכתחילה.
לריש לקיש הסובר שהוא ספק זכר - הכוונה שאם עבר ונשא חוששין ומצריכים גט מספק. שהרי גם את הסיפא [שנשא איש] יש לפרש בעבר ונשא. ונדחה: שאת הסיפא אפשר לפרש שאפילו בדיעבד אינו נישא.
6. לר' יוחנן - לכו"ע אנדרוניס זכר וודאי וחייב סקילה - במה נחלקו?
לר' אליעזר חייב סקילה רק במקום זכרות, ולת"ק אף במקום נקבות.